

ԵՐԿՈՒՇԱԲԹԻ, 7 ՅՈՒՆԻԱ, 2021

ՏԵՐՈՒՆԱԿԱՆ ԱՊՈԹՔ

(միասնաբար արտասանուած)

Իմաստութիւն Հօր Յիսուս, տուր ինձ իմաստութիւն վարիս խորհել եւ խօսել եւ գործել առաջի քո յամենայն ժամ. ի չար խորհրդոց, ի բանից եւ ի գործոց փրկեա վիս. եւ ողորմեա քո արարածոց եւ ինձ բազմամեղիս: Ամէն:

ՍԱՂՄՈՍ 119

ԱՍՏՈՒԾՈՅ ՕՐԷՆՔԻՆ ՊԱՐԳԵԻԱԾ ՈՒՐԱԽՈՒԹԻԻՆԸ

Ճնորհք ըրէ ինձի՝ քու ծառայիդ,
որպէսպի ապրիմ եւ խօսքերդ գործադրեմ:
Բաց աչքերս, որպէսպի տեսնեմ
Օրէնքիդ հրաշալիքները:
Ես պանդուխտ եմ երկրի վրայ,
պատուէրներդ մի՛ ծածկեր ինձմէ:
Սիրտս կ'այրի տեւաբար
օրէնքներուդ ըղձալով:
Դուն կը սաստես անիծեալ ամբարտաւանները,
որոնք շեղած են պատուրներէդ:
Ինձմէ հեռու պահէ
անոնց նախապիւնքն ու արհամարհանքը,
որովհետեւ ես պատուիրաններդ կը գործադրեմ:
Թէպէտ իշխողները ինձի դէմ դաւ կը նիւթեն ու կը չարախօսեն,
բայց ես՝ քու ծառադ՝ կանոններուդ մասին կը մտածեմ:
Արդարեւ պատուիրաններդ են իմ բերկրանքս,
անոնք են իմ խորհրդականներս:

ՇԱՐԱԿԱՆ- ԱՊՈԹՔ

Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա:
Վմենասուրբ Երրորդութիւն, սուր աշխարհիս խաղաղութիւն:
Եւ Հիւանդաց բժշկութիւն, ննջեցէլոց արքայութիւն:
Արի Աստուած Հարցն մերոց, որ ապաւն ես նեղելոց:
Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Յիսուս Փրկիչ մեզ ողորմեա:

*Պահապան ամենայնի Քրիստոս,
աջ քո հովանի լիցի ի վերայ իմ ի տուէ տի ի գիշերի,
ի նստիլ ի փան, ի գնայ ի ճանապարհ,
ի ննջել տի ի յառնել, զի մի երբեք սասանեցայց.
տի ողորմեա՛ քո արարածոց տի ինձ բազմամեղիս:*

ՕՐՈՒԿՆ ՆԻԹԸ

ԱՌԱԿԱՑ 10 ԳԼՈՒԽ

ԻՄԱՍՏՈՒԹԻՒՆ ԵՒ ԲԹԱՄՏՈՒԹԻՒՆ 10:21-32

Շարունակելով ներկայացնելու բարիքները իմաստության եւ վնասները անմարտության:

20-21-րդ համարները մեզի կը ներկայացնեն այն արժեչափերը որով կարելի չափել ու արժեւորել մարդը: Ծանրութիւն մը չափելու համար, հեղուկ մը կշռելու համար յարուկ եղանակներ կան ըստ այնմ չափելու եւ արժեւորելու, ինչպէս օրինակ քիլոկրամ, լիդր, փաունս, եւյլն, իսկ մարդս կշռելու եւ արժեւորելու համար ինչպիսի՞ չափանիշներ կան որպէսզի կարենանք օգտագործել: Ահա Առակաց գիրքը մեզի կը ներկայացնէ հետեւեալը ըսելով. «Արդարին լեզուն արծաթ է, իս ամբարիշտին սիրտը քիչ արժէք ունի: Արդարին շրթունքները շապերուն առաջնորդութիւն կու տայ»: Այո մի գուցէ աշխարհիկ չափանիշով կրնան աղքատ ըլլալ, բայց Աստուածաշունչը կը ներկայացնէ, որ արդար մարդը իր սրտի, մտքի գանձերէն դուրս կը հանէ այնպիսի գանձեր, որոնք այս աշխարհին համար կրնան անարժէք ըլլալ, բայց ընտիր արծաթի նման են: Ուրիշներուն առաջնորդութիւն կ'ընեն, այս բոլորը ուրիշ բան չեն եթէ ոչ առաքինի մարդը որ Աստուծոյ երկիւղով ապրող անով առաջնորդուող մարդն է: Արդարին լեզուն ու անոր շրթները, որոնցմէ դուրս կու գան Աստուծային իմաստութիւն եւ խօսքեր: Մինչ ամբարիշտ մարդը, որ միայն հետաքրքրուած աշխարհիկ երեւոյթներով, եւ ոչ մէկ բանի օգտակարութիւն ունեցող:

Շեղաբրքքական արտայայտութիւն մըն է 22-րդ համարը. «Տիրոջ օրհնութիւնը հարստութիւն կու տայ, ու անոր հետ փրկմանութիւն չի խառնէր»: Ընդհանրապէս հարստութիւնը լաւ բան է, սակայն եթէ երբեք այդ հարստութիւնը աստուծային օրհնութեան արդիւնքը չէ, ապա այդ հարստութեան հետ փրկմանութիւն խառնուած կ'ըլլայ: Եթէ աստուծային օրհնութեան արդիւնք է այդ հարստութիւնը, ապա այդ հարստութեան օգտագործումն ու նպատակը յարակ կ'ըլլայ գայն ունեցողին, իսկ եթէ աստուծային չէ, ապա մտահոգութեան առիթ կու տայ, ինչպէս որ է պարագան այն հարուստ երասարդին կամ հարուստ մարդուն որուն բերքը սկսած էր շարնալ: «Չարութիւն ընելը յիմարին համար զբօսանք է, մինչ մոհեմ մարդուն համար՝ իմաստութիւնը զբօսանք է» 23 համար: Յիմարը մարդը չարութիւն ընելէն հաճոյք կ'առնէ, կը գուարճանայ, առանց անդրադառնալու որ զինք դէպի մահ պիտի առաջնորդէ: Մինչդեռ խոհեմ մարդուն համար իմաստութիւնը բնութելը, իմաստութեամբ զբաղիլը աւելի կը նախընտրէ, որովհետեւ գիտէ որ զինք դէպի կեանք պիտի առաջնորդէ:

24-25 համարները կը ներկայացնեն թէ ինչպէս չար մարդը գիտէ իր ըրածը թէ մեղք է, յաճախ նաեւ վախը ունի, սակայն որովհետեւ չունի իմաստութիւնը, այդ վախով ալ կը մնայ: Մինչդեռ արդարներու պարագային որովհետեւ իմաստութիւնը ունին եւ գիտէ այդ իմաստութեամբ ինչպէս ապրին, որպէսզի իրենց փափաքը իրականանայ, լեցուի, այսինքն՝ ըլլալու Աստուծոյ հետ: Ինչպէս պիտի ըսէր Պօղոս Առաքեալ. «Միակ փափաքս է Քրիստոսի հետ ըլլալ»: Անոր համար ալ ամբարիշտը կը նմանի մրրիկի, անգամ մը որ այդ բոլորը անցնին, ինք եւս կը բնաջնջուի, իսկ արդարի պարագային ունի այնպիսի հիմ մը, այնպէս ինչպէս շէնքի հիմերը, որոնք զեպնի փակն են, չեն երելիր, բայց ամբողջ շէնքը պահողը այդ հիմերն են: 26-րդ համարը կը ներկայացնէ, թէ ինչպէս ծոյր, մանաւանդ՝ Քրիստոսի արտին մէջ եղող ծառայի մասին է խօսքը, կը նմանի այնպէս ինչպէս քացախը ակռաներուն եւ ծուխը աչքերուն, որոնք ուրիշ բան չեն եթէ ոչ վնասակար: 27-րդ համար փեղին է ու ճշմարտութիւն, թէ Աստուծոյ երկիւղը օրեր կ'աւելցնէ, ոչ մեր իմացած ու սովորական օրերու մասին է խօսքը, այլ օրեր որոնք կապուած են յաւիտենական կեանքին, իսկ ամբարիշտներու պարագային, որոնք մերժելով կը մերժեն Աստուծոյ խրատը, Աստուծոյ իմաստութիւնը, անոնց փրկմանը պիտի կարճան: Տակաւին, արդիւնքը կը շարունակուի, 28-րդ համար, արդարներուն յոյսը ուրախութիւն է, այն ուրախութիւնը որուն մասին ակնարկեց Քրիստոս ըսելով. «Եկէք եւ իմ ուրախութեանս մասնակից եղէք», առաւել Պօղոս Առաքեալ կ'ըսէ. «Յոյսը ամօթով չի ձգէր», այն յոյսը որով արդարը ըստ այնմ կ'ապրի իր կեանքին այդ յոյսի սպասումով: Իսկ ամբարիշտներու պարագային ունին ակնկալութիւն մը, սակայն այդ ակնկալութիւնը, որ դարձեալ սպասում է, բայց ունայն: Իսկ փակաւին, արդարին համար Տիրոջ ճամբան գործութիւն է, ու անասան կը պահէ, մանաւանդ նեղութեան եւ դժուարութեան պահերուն, եւ հաստատուն կը մնայ իր հաւատքին մէջ: Մինչ ամբարիշտի պարագային կործանում է, առաւել եւս արմատախիլ ըլլալ է այն ծառին նման որ ի գուր փեղ կը գրաւէ առանց պարուղ փալու:

Ի վերջոյ, 31-32 համարները, դարձեալ շեշտը կը դրուի բերան եւ լեզու հասկացողութեան, թէ ինչպիսի ձեւով կ'օգտագործենք: Եթէ իմաստութեան գանձեր ունինք ըստ այնմ, իսկ եթէ նենգութեան գանձեր ունինք ըստ այնմ: Յակոբոս Առաքեալի բացատրութեամբ լեզուին սանձ դնելու եւ իմաստութեամբ օգտագործելու: